

Lekcja 6

10 listopada

Obrazy jedności

Tekst biblijny: Ef 2,19-22.

Cel lekcji

Poznanie: Zbadanie kilku biblijnych obrazów jedności ukazujących nieodzowną rolę jedności w naturze i misji Kościoła.

Odczucie: Docenienie centralnej roli Trójcy w życiu i jedności Kościoła.

Działanie: Cenienie wkładu każdego wyznawcy w istnienie i misję Kościoła.

Plan nauczania

I. Poznanie: Jedność i obrazy Kościoła.

A. Jak konieczność chrześcijańskiej jedności jest podkreślona w obrazach Kościoła, takich jak lud Boży, dom Boży, świątynia Ducha Świętego, ciało Chrystusa oraz owce i Pasterz?

B. Czego uczymy się z tych obrazów o tym, jak wygląda jedność i jak jest realizowana?

II. Odczucie: Bóg a jedność Kościoła.

A. W jaki sposób poszczególne Osoby Trójcy przyczyniają się do jedności Kościoła w obrazach studiowanych w lekcji?

B. Który z tych sposobów jest obecnie najbardziej potrzebny twojemu zborowi?

III. Działanie: Każdy członek Kościoła jest ważny.

A. Co obrazy jedności Kościoła sugerują w kwestii tego, jakie powinny być postawy poszczególnych chrześcijan wobec Boga i innych chrześcijan?

B. W jaki sposób możesz bardziej świadomie rozpoznać i docenić wartość każdego z członków twojego zboru?

Podsumowanie: Metafory Kościoła nowotestamentowego ilustrują żywotną naturę polegania na Bogu i harmonijnych więzi, do których lud Boży jest powołany.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: 1 Kor 12,12.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Nasza więź z Bogiem prowadzi nas do szczególnej więzi z innymi chrześcijanami. Wpływa ona na to, w jaki sposób postrzegamy siebie samych i siebie nawzajem, kiedy uświadamiamy sobie naszą wspólną zależność od Boga we wszystkich potrzebach i wspólnym powołaniu do służenia Mu.

Tylko dla nauczyciela: Historia omówiona poniżej ilustruje to, jak jedna więź może wpływać na inne więzi. Pomóż uczestnikom lekcji dostrzec znaczenie pierwotnej więzi oraz rolę wspólnej misji w zmienianiu więzi między tymi, którzy są w tę misję zaangażowani.

Wstępna dyskusja: Kiedy Wanda podjęła pracę w szpitalu za granicą, znalazła się wśród obcych ludzi w obcej kulturze. Jej współpracownicy pochodzili z różnych grup etnicznych i wyznawali różne religie. Na pierwszy rzut oka Wanda miała z nimi niewiele wspólnego. Jednak kiedy spędziła nieco czasu ze swoimi nowymi koleżankami i kolegami, odkryła, że jedna z nich studiowała w Polsce. Inna była ortodoksyjną żydówką i świętowała szabat. Ale nie te wspólne elementy najbardziej wpłynęły na jej więzi. Najbardziej zbliżyło je wspólne zaangażowanie w pracę w szpitalu. Często bywały zmęczone po wyczerpujących dyżurach. Razem wypełniały dokumentację medyczną i razem uczestniczyły w odprawach. Cieszyły się, kiedy pacjenci wracali do zdrowia, a smuciły się, kiedy przegrywali walkę z chorobą. Ich wspólna więź ze szpitalem zmieniała sposób, w jaki postrzegały siebie nawzajem, tak iż po kilku miesiącach spotykały się regularnie także poza pracą.

Pytania do dyskusji: Opisz więź, która zmieniła twoje więzi z innymi osobami. jakie czynniki związane z tą pierwotną więzią spowodowały zmiany w innych więziach? Jak może ci to pomóc zrozumieć sposoby, w jakie twoja więź z Jezusem zmienia twoje więzi z ludźmi?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: *Biblia* zawiera mnóstwo wspaniałych obrazów Kościoła. W lekcji tego tygodnia przytoczonych zostało pięć takich metafor. W tej części przyjrzymy się trzem metaforom wybranym w celu przedstawienia więzi Kościoła z poszczególnymi Osobami Bóstwa. Studiując poszczególne metafory, staraj się zrozumieć, jak przedstawiają one jedność, której Bóg pragnie dla swojego Kościoła, oraz zbadaj to, jak poszczególne Osoby Bóstwa przyczyniają się do tej jedności.

Komentarz biblijny

I. Lud Boży (przeczytaj 1 P 2,9; Wj 19,5.6; Kpł 26,12).

Identyfikując Kościół nowotestamentowy jako „lud Boży” Apostoł Paweł łączy go z historią Izraela i obietnicami danymi Izraelitom. Chrześcijanie żydowskiego pochodzenia natychmiast kojarzyli to wyrażenie z długą historią ludu przymierza, którego sama nazwa kojarzy się z więzią. Jednak termin ten kieruje naszą uwagę nie tyle na samych członków ludu Bożego, ile na działania i charakter Boga. To Bóg stworzył ten lud. To Bóg wybrał swój lud, to On go nabył, odkupił i zbawił. Tak więc jesteśmy Bożą własnością i czerpiemy od Boga naszą tożsamość i kierunek.

Termin „lud Boży” podkreśla uprzywilejowany status, który dzielimy, gdyż zostaliśmy odłączeni do służenia sprawiedliwemu i miłosiernemu Bogu. Jako jednostki i grupa wierzących

doświadczyliśmy łaski Bożej. Metafora ludu Bożego podkreśla także wspólnotowe aspekty naszego pielgrzymowania. Razem zostaliśmy wybrani i odłączeni oraz doświadczyliśmy łaski i przychylności Boga. Razem dzielimy tożsamość zakorzenioną w Chrystusie i razem realizujemy cel głoszenia wspaniałości naszego Boga. Metafora ludu Bożego ma potencjał jednoczenia nas, kiedy uznajemy naszą wspólną niechlubną przeszłość, obecne przywileje i wspólną nadzieję na przyszłość w Chrystusie.

Do rozważenia: Dlaczego Piotr podkreśla pojęcie stawania się ludem? Jak nasza tożsamość w Bogu powinna wpływać na nasze codzienne życie?

II. Świątynia Ducha Świętego (przeczytaj 1 Kor 3,16.17).

Metafora Kościoła jako świątyni przypuszczalnie budziła różne obrazy w umysłach adresatów Pawła. Żydzi wiązali to pojęcie z historią Izraela i wspaniałą świątynią będącą centrum żydowskiej religii i kultury. Poganie spoza Palestyny wyobrażali sobie raczej pogańskie świątynie greckie lub rzymskie, takie jak świątynia Apollina. Niemniej użyte przez Pawła porównanie do świątyni było zrozumiałe dla wszystkich. Starożytne świątynie na Bliskim Wschodzie miały wspólne cechy i symbolikę. Świątynie były starannie zbudowane z najlepszych materiałów, jako że były uważane za mieszkanie bóstwa. Choć Bóg nie może ograniczać swojej obecności do jakiegoś budynku, to jednak istnienie Jego świątyni było zapewnieniem, że Bóg mieszka pośród swego ludu tak, jak obiecał. Ponieważ Bóg mieszkał w świątyni, świątynia była zarówno miejscem świętym, jak i miejscem łączności między Bogiem a Jego ludem. Obecność świątyni świadczyła także o sile i potędze Boga. Była potwierdzeniem, że Bóg jest zainteresowany sprawami swego ludu i zaangażowany w nie.

Kościół, podobnie jak świątynia, musi trafnie reprezentować Boga, który w nim mieszka. Oznacza to powołanie wierzących do odzwierciedlania charakteru Boga. Podczas gdy każdy wierzący jest powołany do reprezentowania Boga, Odzwierciedlenie charakteru Boga przez Kościół jako całość jest silniejszym świadectwem dla obserwującego nas świata. Tak więc zjednoczony Kościół ukazuje zarówno charakter jak i moc Boga. Wszystko, co szkodzi zjednoczonemu objawieniu charakteru Boga, niszczy świątynię Bożą upośledzając jej użycie i funkcję.

Do rozważenia: Jak obecność Boga objawia się w Jego Kościele? W jaki szczególnie sposób funkcja świątyni Ducha Świętego zostaje udaremniona przez zaburzenie jedności Kościoła? Paweł ostrzega, że Bóg zniszczy tego, kto niszczy Jego świątynię. Dlaczego tak surowa kara spotyka tych, którzy się tego dopuszczają?

III. Ciało Chrystusa (przeczytaj 1 Kor 12,12-26).

Metafora ciała była używana także przez niektórych grecko-rzymskich polityków, takich jak Meneniusz Agryppa, w celu podkreślenia jedności państwa. Tak więc użycie tej metafory przez Pawła w celu zilustrowania jedności nie było czymś nowym ani oryginalnym. Jednak interpretacja tej metafory przez Pawła znacząco różniła się od tej, jaką przypisał jej Meneniusz. Polityk widział jedność jako możliwą jedynie pod warunkiem, że niższe klasy zaakceptują swoje miejsce w hierarchii i podporządkują się władzy rządzących patrycjuszów. Natomiast Paweł zachęcał Kościół do szanowania słabych i skromniejszych członków Kościoła, którzy byli tak samo niezbędni dla jego funkcjonowania, jak ci najbardziej widoczni i najaktywniejsi. Zróznicowanie członków Kościoła nie jest niczym dziwnym, jako że Bóg przypisuje różnym członkom różne role. W ilustracji ciała według Pawła ważne jest wzajemne połączenie wszystkich części. Każda część potrzebuje innych i zależy od ich funkcjonowania.

Do rozważenia: Obraz ciała użyty przez Pawła rozmiął się z podobnym obrazem używanym przez starożytnych polityków. W jaki sposób metafora Kościoła jako ciała nadal jest wyzwaniem dla postaw i wartości występujących w społeczeństwie?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Wszystkie metafory jedności Kościoła studiowane w tej lekcji zawierają odwołanie do jednej z Osób Trójcy. Pomóż uczestnikom lekcji zrozumieć centralną rolę więzi między Ojcem, Synem i Duchem Świętym w prowadzeniu do jedności.

Pytania do zastosowania

1. Metafora ludu Bożego wzywa nas do uznania, że nasza tożsamość pochodzi od Boga. W jaki sposób nasza tożsamość w Bogu odnosi się do jedności? Często identyfikujemy się na inne sposoby, na przykład według narodowości. Jakie tożsamości zazwyczaj przedstawiasz ludziom zanim przedstawisz im swoją tożsamość w Bogu? Czy te alternatywne tożsamości lub etykiety stają na przeszkodzie jedności Kościoła?

2. Jak postrzeganie innych ludzi jako członków ciała Chrystusowego wpływa na postrzeganie ich przez ciebie i twoje postępowanie wobec nich? Jak wpływa na twoją samoocenę i poczucie własnej wartości?

Zadanie: Napisz list wyrażający uznanie dla darów lub służby któregoś z członków Twojego zboru, który rzadko spotyka się z wyrazami uznania.

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: To zadanie służy przeglądowi zasad zawartych w metaforach studiowanych w tym tygodniu oraz zastosowaniu ich w nowy sposób. Buduje świadomość znaczenia takiego stosowania biblijnych zasad, które jest łatwo zrozumiane w każdej kulturze i we wszystkich czasach.

Zadanie: Nowotestamentowi autorzy używali metafor zrozumiałych dla współczesnych im czytelników. Żydowski czytelnik mógł sobie wyobrazić świątynię jerozolimską i uświadomić sobie jej znaczenie oraz dziedzictwo. Podobnie większość czytelników była dobrze zapoznana z pasterstwem i opieką pasterza nad owcami. Dzisiaj obrazy te są trudniejsze do wyobrażenia. Zaproponuj uczestnikom lekcji, by podali metafory jedności Kościoła łatwo zrozumiałe dla ludzi w twojej kulturze. Wybierz jeden z pomysłów i napiszcie wspólnie przypowieść obrazującą to, jak powinien funkcjonować Kościół.